

5.12.2007

Dnro 4/4/07

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Esittelijäneuvos Jorma Kuopus

PÄÄTÖS KANTELUUN HELSINGIN YLIOPISTON KOUVOLAN KÄÄNNÖSTIETEEN LAITOKSEN LAKKAUTTAMISESTA

1 KANTELU

Kantelija pyysi 1. ja 9.1.2007 sähköpostiviesteissään eduskunnan oikeusasiamiestä tutkimaan Helsingin yliopiston konsistorin 13.12.2006 tekemää päätöstä, jonka mukaan Helsingin yliopiston Kouvolan käänntieteen laitos lakkautetaan ja sen toiminta siirretään Helsinkiin.

Kantelija piti sähköpostiviestiensä liitteenä olleessa kantelussaan konsistorin päätöstä laittomana ja sen valmistelua moraalittomana. Yliopiston ja Kouvolan kaupungin edustajien välisissä neuvotteluissa oli annettu vääriä tietoja. Yliopiston päätöksen perusteluissa oli ilmoitettu, että Kouvolan kaupunki on lopettanut tukensa laitokselle, vaikka konsistorin tieteen kaupunki oli 11.12.2006 päättänyt jatkaa laitoksen tukemista, jos se pysyy Kouvolassa.

Kantelija toivoi, että oikeusasiamies tutkisi asiaa ja ohjeistaisi hankkeessa toimineita tahoja oikeaan suuntaan.

Kouvolan käänntieteen laitoksen johtaja lähetti kanteluun viitaten 5.1.2007 oikeusasiamiehelle sähköpostiviestin, jossa hän toivoi oikeusasiamiehen ottavan kantaa Helsingin yliopistosta annetun lain voimaannpanosta annetun lain 11 §:n merkitykseen. Pykälän mukaan "Yliopiston humanistisessa tiedekunnassa on Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitos, jollei asetuksella toisin säädetä". Asialla on laitoksen johtajan mukaan laitoksen henkilökunnalle ja Kouvolan seudulle äärimmäisen tärkeä merkitys.

- - -

2.1 Helsingin yliopiston konsistorin selvitys

Helsingin yliopiston konsistori katsoi, että sen 13.12.2006 18 §:n kohdalla tekemälle päätökselle oli sekä taloudelliset että toiminnalliset perustelut.

Kouvolan käänntieteen laitoksen toiminta oli 2000-luvulla rahoitettu normaalin toimintamäärärahan lisäksi opetusministeriön erillisellä määrärahalla (alueellisen kehittämisen tuki, 150.000 euroa/vuosi) ja Kouvolan kaupungin

tutkimustoiminnan rahoittamiseen myöntämällä määrärahalla (320.000 euroa/vuosi). Vuoden 2006 tulosneuvottelussa opetusministeriö ei ollut myöntänyt Helsingin yliopistolle sen hakemaa alueellisen toiminnan rahoituksen jatkoa Kouvolan käännöstieteen laitoksen toimintaa varten vuosiksi 2007–2009. Sen sijaan ministeriö oli osoittanut yliopistolle 200.000 euroa hankerahoitusta vuodelle 2007 laitoksen toiminnan uudelleenjärjestelyä varten.

Kouvolan käännöstieteen laitoksen toiminta on osa humanistisen tiedekunnan kielitieteellistä koulutusta ja osittain päällekkäistä sen kanssa. Alan koulutuksen ja tutkimuksen siirtäminen Helsinkiin tarjoaa opiskelijoille entistä monipuolisemmat mahdollisuudet sivuaineopintoihin ja opettajille ja tutkijoille paremmat tutkimustoiminnan edellytykset.

Helsingin yliopisto oli neuvottelut käännöstieteen laitoksen uudelleenjärjestelyistä Kouvolan kaupungin, Kymenlaakson ammattikorkeakoulun ja muiden alueellisten toimijoiden sekä opetusministeriön kanssa. Neuvotteluissa Kouvolan kaupungin edustajien kanssa oli päästy syksyllä 2006 yksimielisyyteen siitä, että kaupunki ei asetu vastustamaan kääntäjäkoulutuksen ja käännöstieteen tutkimuksen siirtämistä Helsinkiin ja että Kouvolan Kasarminmäen kampuksella kehitetään korvaavia, alueen tarpeisiin paremmin vastaavia toimintoja Kymenlaakson ammattikorkeakoulussa, Palmenian Kouvolan yksikössä ja Kouvolan seudun osaamiskeskuksen puitteissa.

Käännöstieteen laitoksen johtaja tai varajohtaja oli osallistunut useimpiin laitoksen uudelleenjärjestelyitä koskeneisiin neuvotteluihin. Laitosta koskevat suunnitelmat oli myös lähetetty tiedoksi laitokselle. Asiasta oli järjestetty tiedotus- ja keskustelutilaisuus henkilökunnalle ja opiskelijoille. Lisäksi asia on käsitelty ytkokouksessa. Asia oli ollut esillä myös Kouvolan kaupunginvaltuustossa syksyllä 2006.

Kouvolan ja Savonlinnan kääntäjänkoulutuslaitos oli valtiollistettu vuonna 1980 ja Kouvolan laitos oli liitetty Helsingin yliopiston nykyiseen humanistiseen tiedekuntaan (laki 1059/1980). Helsingin yliopistosta vuonna 1991 annetun lain voimaantulosta annetun lain (855/1991) 11 §:n mukaan yliopiston humanistisessa tiedekunnassa on Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitos, jolle asetuksella toisin säädetä. Säädetessä uutta yliopistolakia (645/1997) tämä voimaantulolain 11 § oli jätetty voimaan (laki yliopistolain voimaantulosta 646/1997, 3 §).

Käännöstieteen laitoksen uudelleenjärjestelyjen valmistelua varten yliopisto oli pyytänyt opetusministeriön kannanottoa siitä, tarvitaanko uudelleenjärjestelyistä säädöstason päätöksiä vai voiko yliopisto itse päättää asiasta. Ministeriön tulkinnan mukaan kieli-instituuttien ottamisesta valtion haltuun annettu laki (1059/1980) ei sido toimintaa tietyille paikkakunnalle. Ministeriön kannanoton mukaan Helsingin yliopistosta annetun lain voimaantulosta annetun lain (855/1991) 11 § on käytännössä kumoutunut uuden yliopistolain antamisen myötä ja kyseinen säännös jätettiin voimaan vain henkilöstön aseman vuoksi. Uuden yliopistolain 14 §:n mukaan yliopiston hallitus päättää yliopiston sisäisestä organisaatiosta ja Kouvolan käännöstieteen laitoksen uudelleenjärjestelytkin siten ovat ministeriön tulkinnan mukaan yliopiston oman

päätöksenteon piirissä.

Edellä olevan perusteella yliopiston konsistori oli päättänyt 13.12.2006 Kouvolan kääntäjänkoulutuksen uudelleenjärjestelyistä.

2.2

Opetusministeriön lausunto

Asian taustaksi opetusministeriö on todennut, että valtio oli ottanut 1.8.1981 lukien huolehtiakseen kunnallisista kieli-instituuteista. Lailla kieli-instituuttien ottamisesta valtion haltuun (1059/1980) eduskunta oli vahvistanut toiminnan ja omistuksen siirtymisen valtion haltuun ja erityisesti lailla oli toteutettu henkilöstön siirtyminen valtion palvelussuhteeseen. Lailla oli kumottu kieli-instituuttien valtionavustuksesta annettu laki (756/65) ja määritelty lisäksi opiskelijoiden ja tutkintojen asemaa muuttuneessa tilanteessa.

Lain perustelujen (HE 158/1980) mukaan instituuteista esitettiin tehtäväksi eri korkeakouluihin kuuluvia laitoksia. Laissa tai sen perusteluissa ei ollut mainintaa siitä, että toiminta tulisi järjestää joillakin tietyillä paikkakunnilla määräämättömiä aikoja. Toimintapaikkakunnista lain perustelujen osalta voidaan todeta ainoastaan, että tuolloin 1980-luvun alussa instituuttien valtiolle siirtyminen ja niiden jatkaminen eri korkeakouluihin kuuluvina laitoksina ei sinällään vaikuta niiden sijaintipaikkakuntiin. Lain perustelujen mukaan kyseessä oli kielenkääntäjien koulutuksen uudelleenjärjestäminen. Lain perustelujen mukaan esityksen tarkoituksena oli luoda edellytykset korkeatasoiselle kääntäjäkoulutukselle myös vastaisuudessa ja kehittää kääntäjänkoulutus nykyisissä kieli-instituuteissa olevan asiantuntemuksen pohjalta korkeakoulutasoiseksi tutkinnoksi.

Valtioneuvoston yleisistunto oli valtuuttanut opetusministeriön Suomen valtion puolesta sopimaan keskeisistä taloudellisista järjestelyistä kieli-instituuttien siirtyessä valtion haltuun. Opetusministeriö Suomen valtion edustajana ja Kouvolan kaupunki olivatkin sopineet tuolloin taloudellisista järjestelyistä, joihin kuuluivat esimerkiksi kieli-instituuttien hallinnassa olleen opetustoimintaan liittyvän omaisuuden siirtäminen valtion omistukseen. Kouvolan kaupunki oli sitoutunut lisäksi vuokraamaan toiminnalle tiloja, kuitenkin enintään kymmenen vuoden ajaksi. Valtioneuvostossa asiaa käsiteltäessä tai tehdyssä sopimuksessa ei ole mainintaa valtion sitoutumisesta toiminnan jatkamiseen määräämättömiä aikoja eteenpäin.

Kouvolan kieli-instituutin osalta oli säädetty myös laki Helsingin yliopiston Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksesta (1060/80), koska vastaavan laitoksen hallinnosta ei ennestään ollut riittäviä säädöksiä Helsingin yliopiston järjestysmuodon perusteista annetussa laissa (191/23). Lailla oli turvattu toisella paikkakunnalla sijaitsevan laitoksen hallinnollinen asema ja laitoksessa työskentelevien osallistuminen hallintoon.

Helsingin yliopistosta annetun lain voimaanpanosta annetun lain (855/1991) 4 §:ssä oli kumottu laki Helsingin yliopiston Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksesta. Voimaanpanolain 11 §:n mukaan yliopiston humanistisessa tiedekunnassa on

Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitos, jollei asetuksella toisin säädetä. Lain perustelujen mukaan (HE 250/1990) Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksen olemassaolo ja sen sijainti Kouvolassa perustuisi edelleenkin lakiin, vaikka sitä koskeva erillinen laki ehdotettiin kumottavaksi.

Yliopistolain (645/1997) säätäminen kumosi aikaisemmat yksittäisiä yliopistoja koskevat lait. Yliopistolain säätämisen yhteydessä ei kuitenkaan kumottu lakia kieli-instituuttien ottamisesta valtion haltuun, koska se ei sisältänyt mitään tuona ajankohtana enää velvoittavaksi katsottavaa sääntelyä, joka olisi ollut ristiriidassa yliopistolain kanssa. Hallituksen esityksessä (158/1980) todettiin tarkoituksena olevan, että instituuttien toimintaa jatketaan korkeakouluun kuuluvina laitoksina. Yliopistojen, joihin kieli-instituutit oli edellä mainitulla lailla sijoitettu, järjestäytymistä on yliopistolain voimaantultua säädelty yliopistolain 14 §:ssä. Tämän pykälän mukaan yliopiston hallitus päättää yliopiston jakaantumisesta tiedekuntiin tai muihin yksiköihin sekä näiden alaisiin laitoksiin tutkimuksen ja opetuksen järjestämistä varten.

Laissa yliopistolain voimaantuloa (646/1997) säilytettiin kuitenkin voimassa aikaisemmin mainitun lain Helsingin yliopistosta annetun lain voimaantuloa 11 §. Pykälän perustelujen mukaan näyttäisi pykälän säilyttämisen syy kuitenkin muuttuneen, sillä sovellettavaksi jätettyjen säännösten osalta on perusteluissa todettu vain niiden olevan tarpeellisia henkilöstön oikeuksien ja aseman turvaamiseksi.

Yliopistolain voimaantulon jälkeen on säädetty Suomen perustuslaki (731/1999). Sen 123 §:ssä turvattu yliopistojen itsehallinto tarkoittaa Eduskunnan perustuslakivaliokunnan esittämien näkemysten mukaan erityisesti yliopistojen oikeutta päättää sisäisestä järjestäytymisestään.

Perustuslain 123 §:n lisäksi sen 80 §, jossa säännellään asetuksen antamista ja lainsäädäntövallan siirtämistä, voidaan katsoa olevan ristiriidassa sen ajatuksen kanssa, että humanistiseen tiedekuntaan kuuluvan kääntäjänkoulutuslaitoksen lakkauttamisesta voitaisiin säätää asetuksella.

Hallituksen esityksessä Eduskunnalle uudeksi Suomen Hallitusmuodoksi (HE 1/1998 vp) oli katsottu yliopistolain täyttävän perustuslaissa säädettäväksi esitetyn itsehallinnon vaatimuksen, muun muassa yliopistolain 14 §:ssä säädetyn sisäisen järjestäytymisen osalta. Sen sijaan perustuslain perusteluissa ei ole erikseen tarkasteltu yliopistolain voimaantuloa annettua lakia, jossa on säilytetty voimassa kyseinen lain Helsingin yliopistosta annetun lain voimaantuloa 11 § Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksesta. Opetusministeriön näkemys on, että mikäli kyseinen pykälä olisi tullut tarkasteluun perustuslakia säädettäessä, pykälää ei olisi katsottu perustuslain 123 §:ssä vahvistetun yliopistojen itsehallinnon mukaiseksi.

Kaikkeen edellä mainittuun viitaten opetusministeriö katsoo, että Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksen lakkauttamisesta ei ole mahdollista toimivaltaisesti päättää valtioneuvoston asetuksella, vaan asian ratkaisulta on yliopistolain 14 §:n mukaisesti yliopistolla itsellään.

Opetusministeriö viittaa kantelussa esitettyjen muiden väitteiden osalta Helsingin yliopiston antamaan selvitykseen ja katsoo, että asiassa tehdyt päätökset ja muut toimenpiteet perustuvat lakiin ja ovat olleet hyvän hallinnon periaatteiden mukaan toteutettuja.

Yleisesti ottaen Helsingin yliopiston päätös asiassa on perusteltu, koska toiminnassa on ollut päällekkäisyyksiä ja alan koulutuksen ja tutkimuksen siirtäminen Helsinkiin tarjoaa opiskelijoille entistä monipuolisemmat mahdollisuudet sivuaineopintoihin ja opettajille ja tutkijoille paremmat tutkimustoiminnan edellytykset.

Opetusministeriö totesi lopuksi, että yliopistolaitos kokonaisuudessaan on keskellä sen voimakasta rakenteellista kehittämistä. Valtioneuvosto teki 7.4.2005 periaatepäätöksen julkisen tutkimusjärjestelmän rakenteellisesta kehittämisestä Suomessa. Periaatepäätöksen mukaan yliopistojen johtamista ja strategista suunnittelua vahvistetaan sekä toimintaa kootaan suuremmiksi kokonaisuuksiksi.

3

RATKAISU

3.1

Oikeusohjeet

Perustuslain (731/1999) 80 §:n 1 momentin mukaan Tasavallan presidentti, valtioneuvosto ja ministeriö voivat antaa asetuksia tässä perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Lailla on kuitenkin säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Jos asetuksen antajasta ei ole erikseen säädetty, asetuksen antaa valtioneuvosto.

Perustuslain 106 §:ssä säädetään perustuslain etusijasta, että jos tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa lain säännöksen soveltaminen olisi ilmeisessä ristiriidassa perustuslain kanssa, tuomioistuimen on annettava etusija perustuslain säännökselle. Perustuslain 107 §:ssä säädetään puolestaan, että jos asetuksen tai muun lakia alemmanasteisen säädöksen säännös on ristiriidassa perustuslain tai muun lain kanssa, sitä ei saa soveltaa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa.

Perustuslain 123 §:n 1 momentin mukaan yliopistoilla on itsehallinto sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään.

Kuten opetusministeriö on edellä todennut, Kouvolan kieli-instituutin osalta oli säädetty myös laki Helsingin yliopiston Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksesta (1060/80), koska vastaavan laitoksen hallinnosta ei ennestään ollut riittäviä säädöksiä Helsingin yliopiston järjestysmuodon perusteista annetussa laissa (191/23). Lailla oli turvattu toisella paikkakunnalla sijaitsevan laitoksen hallinnollinen asema ja laitoksessa työskentelevien osallistuminen hallintoon.

Helsingin yliopistosta annetun lain voimaanpanosta annetun lain (855/1991) 4

§:ssä oli kumottu laki Helsingin yliopiston Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksesta. Pykälän perusteluiden (HE 250/1990 vp. s. 29) mukaan lain kumoamisen jälkeen laitoksesta määrättäisiin yliopiston sisäisin määräyksin kuten muistakin humanistisen tiedekunnan laitoksista. Laitoksen säilyminen ehdotettiin kuitenkin turvattavaksi 11 §:ään otettavalla säännöksellä. Voimaanpanolain 11 §:n mukaan yliopiston humanistisessa tiedekunnassa on Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitos, jollei asetuksella toisin säädetä. Pykälän perustelujen mukaan Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksen olemassaolo ja sen sijainti Kouvolassa perustuisi edelleen lakiin, vaikka sitä koskeva erillinen laki olikin ehdotettu kumottavaksi.

Yliopistolaki (645/1997) tuli voimaan 1.8.1998. Yliopistolain voimaanpanosta annetulla lailla (646/1997) kumottiin aikaisemmat yksittäisiä yliopistoja koskevat lait, muun muassa Helsingin yliopistosta annettu laki ja Helsingin yliopistosta annetun lain voimaanpanosta annettu laki. Yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 3 §:n mukaan kumotuissa laeissa olevia pykälässä lueteltuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin edelleen. Pykälän 1 kohdan mukaan näihin säännöksiin kuuluu Helsingin yliopistosta annetun lain voimaanpanosta annetun lain 3 §:n 2 ja 3 momentti sekä 6 ja 11 §.

Sanotun yliopistolain voimaanpanosta annetun lain 3 §:n perusteluissa (HE 263/1996 vp s. 24–25) on todettu, että eräissä laeissa, joilla korkeakouluista annettuja lakeja on saatettu voimaan, on säännöksiä, joita on edelleen sovellettava, vaikka eri korkeakouluista annettujen lakien voimaanpanolait kumoutuvatkin yliopistolain tullessa voimaan. Nämä edelleen sovellettavat säännökset luetellaan tässä pykälässä. Helsingin yliopiston osalta säännöksissä säädetään henkilökohtaisten ylimääräisen professorin virkojen muuttumisesta osaltaan vaihtuviksi sopimuspalkkaisiksi viroiksi sitä mukaan kuin virat jäävät avoimiksi. Muiden yliopistojen osalta säännöksissä säädetään yksityisen korkeakoulun palveluksessa olleen henkilöstön aseman ja etujen turvaamisesta korkeakoulun siirryttyä valtion omistukseen. Pykälän perusteluissa ei erikseen lausuta mitään Helsingin yliopiston Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksesta.

3.2

Arviointi

Totean, että Helsingin yliopiston kääntäjänkoulutuksen uudelleenjärjestelyyn ja sijoittamiseen liittyvien tarkoituksenmukaisuuskysymysten arviointi ei kuulu laillisuusvalvontaan. Tässä päätöksessäni otan kantaa ainoastaan Kouvolan kääntäjänkoulutuksen lakkauttamisen oikeudellisiin edellytyksiin.

Kuten edeltä ilmenee, yliopistoilla on perustuslain 123 §:n mukaan itsehallinto, sen mukaan kuin lailla tarkemmin säädetään. Yliopistolain 14 §:n 1 momentin mukaan yliopiston hallitus päättää yliopiston jakaantumisesta tiedekuntiin tai muihin yksiköihin sekä näiden alaisiin laitoksiin tutkimuksen ja opetuksen järjestämistä varten. On sinänsä selvää, että yliopistojen sisäinen järjestäytyminen kuuluu niiden perustuslaissa turvatun itsehallinnon piiriin.

Tässä asiassa on kysymys siitä, mikä merkitys on Helsingin yliopistosta annetun lain voimaanpanosta annetun lain 11 §:llä, jonka mukaan "yliopiston humanistisessa tiedekunnassa on Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitos, jollei

asetuksella toisin säädetä". Tämä säännös on yliopistolain voimaantulosta annetun lain 3 §:ssä nimenomaisesti jätetty voimaan yliopistolain säätämisen yhteydessä. Sanotulla 11 §:llä on puolestaan nimenomaisesti haluttu turvata laitoksen säilyminen.

Helsingin yliopiston konsistori oli kokouksessaan 13.12.2006 §:n 18 kohdalla (kokouspöytäkirja 12/2006) päättänyt, että humanistisen tiedekunnan Kouvolassa sijaitsevan käännöstieteen laitoksen toiminta lakkautetaan ja toiminta siirretään Helsinkiin viimeistään 31.12.2008. Konsistorin pöytäkirjassa on todettu, että sanottu 11 § on opetusministeriön tulkinnan mukaan "käytännössä kumoutunut uuden yliopistolain antamisen myötä. Yliopistolain 14 §:ssä, joka siis on asetusta ylempi säädös, on yliopiston hallinnollinen järjestäytyminen annettu yliopiston omaan ratkaisovaltaan".

Mielestäni yliopistolain säännöksillä ei voida selittää kumoutuneeksi lain säännöstä, joka on nimenomaisesti jätetty voimaan samalla lailla, jolla yliopistolaki on pantu voimaan.

Perustuslain 106 §:n mukaan ainoastaan tuomioistuin voi sivuuttaa lain säännöksen ja sekin vain, jos yksittäisessä asiassa lain säännöksen soveltaminen olisi ilmeisessä ristiriidassa perustuslain kanssa. Sen sijaan yliopistolla ei ole itsehallintonsa nojalla tai tässä tapauksessa millään muullakaan perusteella oikeutta sivuuttaa voimassa olevan lain säännöstä. Siinä, että Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksesta on säädetty laissa, ei sinänsä edes ole mitään ristiriitaa perustuslain kanssa.

Helsingin yliopistosta annetun lain voimaantulosta annetun lain voimassa olevan 11 §:n sisältö on Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksen olemassaolon osalta yksiselitteisen selvä. Pykälän yksityiskohtaisten perustelujen (HE 250/1990 vp. s. 29) mukaan Kouvolan kääntäjänkoulutuslaitoksen olemassaolo ja sen sijainti Kouvolassa perustuisi edelleen lakiin. Näin ollen tätä pykälän keskeistä merkityssisältöä ei ole mahdollista tulkinnallisestikaan ohittaa.

Toinen kysymys on, voidaanko Kouvolan käännöstieteen laitoksen lakkauttamisesta päättää valtioneuvoston asetuksella vai edellyttääkö se lakia.

Kuten opetusministeriö on lausunnossaan todennut, asetuksen tasoisella sääntelyllä sinänsä ei voida puuttua yliopiston organisaatioon. Tässä tapauksessa laissa on kuitenkin nimenomaisesti annettu valtuutus päättää kääntäjänkoulutuslaitoksesta valtioneuvoston asetuksella. Kun Helsingin yliopisto on päätöksellään 13.12.2006 lisäksi ilmaissut halunsa laitoksen lakkauttamiseen, sitä tarkoittava valtioneuvoston asetus ei myöskään tosiasiallisesti loukkaisi yliopiston itsehallintoa.

Toisaalta Helsingin yliopistosta annetun lain voimaantulosta annetussa laissa olevaa valtuutuslainsäädäntöä voidaan pitää perustuslain 80 §:n 1 momentin ja 123 §:n kannalta ongelmallisena. Valtuutus on myös muodoltaan sellainen, jota perustuslakivaliokunnan nykyisessä vakiintuneessa lausuntokäytännössä ei käsitykseni mukaan enää hyväksyisi. Valtuutuksessa ei ole mitään sellaisia asetuksenantovallan käyttöä rajaavia tai ohjaavia mainintoja, joita

perustuslakivaliokunnan käytännössä on tällaisen sääntelyn yhteydessä pidetty välttämättömänä (ks. esim. PeVL 9/2007 vp ja PeVL 51/2006 vp sekä niissä viitatu muut lausunnot). Kun lisäksi lain säännöksen nimenomaisena tarkoituksena on ollut laitoksen säilymisen turvaaminen, pitäisin asianmukaisempana, että mahdollisesta laitoksen lakkauttamisesta päätettäisiin lain tasolla eli Helsingin yliopistosta annetun lain voimaansaattamisesta annetun lain 11 §:n kumoamisella.

3.3

Lopputulos ja toimenpiteet

Edellä esitetyn perusteella pidän Helsingin yliopiston konsistorin päätöstä 13.12.2006 § 18 sikäli lainvastaisena, että yliopisto ei ole voinut päättää Kouvolan käänntieteen laitoksen lakkauttamisesta vastoin Helsingin yliopistosta annetun lain voimaansaattamisesta annetun lain voimassa olevaa 11 §:n säännöstä. Konsistorin päätös voidaan kuitenkin nähdä periaatepäätöksenä, jonka toimeenpano jää riippumaan mahdollisesti toteutettavasta lainsäädäntötoimenpiteestä. Konsistori on myös toiminut opetusministeriöltä saamansa ohjauksen mukaisesti. Näistä syistä tyydyn saattamaan esittämäni käsitykset Helsingin yliopiston tietoon.

Samalla kiinnitän opetusministeriön huomiota siihen, että sen Helsingin yliopistolle tämän asian valmistelussa antama ohjaus oli ollut lainvastainen.

Ilmoitan erikseen tästä päätöksestäni Kouvolan käänntieteen laitokselle ja sen johtajalle.

Pyydän Helsingin yliopistoa ja opetusministeriötä ilmoittamaan 29.2.2008 mennessä, mihin toimenpiteisiin ne aikovat ryhtyä tämän päätökseni johdosta.